

lòmetres, mentre que sempre són propícies a 50.

Crec que pot afirmar-se, doncs, que un metge rural no pot tenir guany suplementari de temps amb cotxes de potència elevada. Aquest benefici de nou minuts a guanyar per ell sobre la suposada distància de 20 quilòmetres és realment il·lusòria; la pràctica la reduirà, segurament, a 2 ó 3 minuts.

L'exemple teòric exposat aquí serà encara més demostratiu si, en lloc de suposar que el nostre metge recorre només que 10.000 quilòmetres per any (20 quilòmetres per terme mig al dia), admetem que té una nombrosa clientela i en recorre el doble.

Hom arribaria fàcilment a demostrar que un cotxe gran, emprat en tals condicions, ocasiona a l'any un excés de despeses d'uns deu mil francs per un benefici total anyal d'una cinquantena d'hores com a màxim, o sigui, 200 francs per hora.

En fi, altres consideracions encara demostren l'error de tenir cotxes molt potents.

Si el propietari d'un automòbil d'aquesta classe desitja amortitzar el seu preu en un termini de cinc anys, per exemple, estimant que el preu de reventa que pot en definitiva esperar al fi d'aquest termini és d'un 40 % del preu original de compra, i si el cotxe de 20 cavalls ha costat 60.000 francs mentre que el de 10 n'hauria costat només 20.000 (les xifres rodones es donen per facilitar el raonament), hom arriba a la despesa suplementària mitjana de 4.800 francs per any. Com

que, segons acabem de dir, no porta com a benefici, més que una economia de 50 jornades aproximadament, és paga doncs en total uns 100 francs per cada una de les mateixes.

Una altra observació. En un i altre cas, admetem que el metge es porta el cotxe ell mateix. Però és cert que el fet de guiar-se'l ell no és plenament admissible que en cas de què el cotxe sigui de petita potència. Un cotxe potent i ràpid produirà sempre al seu conductor una fatiga muscular, una molt lleugera commoció nerviosa que són poc propícies per l'exercici de l'art mèdic i àdhuc—entrem en aquests detalls íntims que pràcticament són d'un gran valor—un rosec dels vestits, del coll postís, dels punys (manipulació, per exemple, d'una pesada roda de socors en cas de reventament d'un neumàtic en plena carretera) que no és gaire favorable a la presentació endreçada del metge.

Així, doncs, si el cotxe pesat fa indispensable la contracta dels serveis d'un conductor pagat, carrega encara amb un pes temible el pressupost de sosteniment, i fets tots els comptes, aquesta sobrecàrrega pot arribar a 18.000 o 20.000 francs a l'any!"

Encara que l'automòbil en les comarques rurals, i com auxiliar del metge no estigui tan estès aquí com a França, l'article anterior té la seva importància pràctica i pot ésser profitós, tant més quant davant els preus corrents d'oli, essència, accessoris, reparacions, etc., són a Espanya més elevats que no pas a França.

Subscriuiu-vos al Casal del Metge

OBLIGACIONS HIPOTECÀRIES, AMB LA GARANTIA DEL PROPI IMMOBLE, DE 400 PESSETES
EFFECTIVES, AMORTITZADES AL PREU DE 500 PESSETES

INTERÈS DEL 4 % NOMINAL (5 % EFECTIU) LLIURE DELS TRIBUTS ACTUALMENT ESTABLERTS
AMORTITZACIÓ EN 50 ANYS I EN PREFERÈNCIA ALS HEREUS DELS COMPANYS DESAPEREGUTS
LA SUBSCRIPCIÓ MÍNIMA ÉS DE 400 PESSETES. LES SUBSCRIPCIONS SUPERIORS HAN D'ÉSSER
MÚLTIPLES DE 400

LA SUBSCRIPCIÓ ES POT FER EFECTIVA EN UN SOL TERMINI DE LA TOTALITAT O EN 3 TER-
MINIS: DEL 50 % EN FER LA SUBSCRIPCIÓ, 25 % EN FER LA SUBSCRIPCIÓ, 25 % ALS SIS MESOS
I EL 25 % RESTANT DESPRÉS

El Casal ha d'ésser de tots. Subscriuiu quan menys una obligació